

Jubileu 2025

www.jubileu2025.arqtgn.cat

ANY DE LA PREGÀRIA

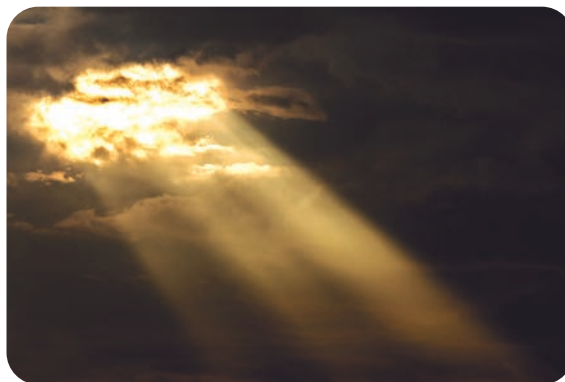
El viatge en Déu

Sant Agustí descobreix els salms, tot just convertit, i se n'adora. En ells hi troba reflectida la seva vida. Llegir els salms, pregar amb els salms li resulta transformador a partir de tot el que ha viscut. La veu dels salms és la de Jesucrist. Cal que reconeguem les nostres pròpies veus envers Déu i la veu de Déu envers nosaltres. Preguar porta a anhelar i a enamorar-se de Déu. Això omple l'individu d'una joia duradora: «Tard et vaig estimar. Tu estaves dintre meu i jo fora, i a fora t'anava cercant», ens diu a les *Confessions*.

Teresa d'Àvila va passar molts anys per a poder centrar-se a "pensar en Dios". Troba el camí adequat iniciant la pregària amb una oració vocal. Després practica la presència de Déu procurant representar-se Crist dins seu. Els favors místics rebuts els considera com una ajuda per a enfortir la seva fe i amistat amb Déu. Per a ella la pregària és una cosa molt senzilla, perquè és tractar d'amistat, estant a soles amb aquell que sabem que ens estima. La pregària ens guiarà cap al port de la llum.

Tomàs d'Aquino compon l'oració més profunda i bella: *Adoro te devote*. És una declaració de fe humil que té present el ma-

teix perdó del bon lladre i l'exemple del pelicà, que se sacrifica per alimentar la fillada com Crist a la creu. La seva oració de petició està en el cor de la pregària cristiana. Les altres formes de pregària troben les arrels en la de súplica. Demana un cor noble, recte, ferm, lliure. En l'oració es manifesta la misericòrdia, la pietat i la compassió de Déu.

Teresa de Lisieux entra en l'àmbit de petitesa en la seva pregària: «Dic a Déu amb tota senzillesa el que li vull dir.» Se centra en els Evangelis: «Sempre hi descobreixo noves llums, sentits ocults i misteriosos.» La Santíssima Mare de Déu la troba a Natzaret portant una vida senzilla i ordinària. Les seves intencions en la pregària són la seva família, la comunitat, els pecadors. L'experiència

de la seva malaltia la porta a sentir en el seu interior la presència de «les tenebres més espesses». Això influencia en la seva relació amb Déu i en la seva forma de resar pels pecadors.

P. Ramon Olomí Batlle, c.m.f.

Rector de la Parròquia de la Mare de Déu del Lledó de Valls

PER A SABER MÉS

La Butlla

La tradició dicta que cada Jubileu es proclami a través de la publicació d'una butlla papal (o butlla pontifícia) de convocatòria. La Butlla és un document oficial, generalment escrit en llatí, amb el segell del Papa, la

forma del qual dona nom al document. Al principi, el segell solia ser de plom i portava, a l'anvers, la imatge dels sants apòstols Pere i Pau, fundadors de l'Església de Roma, i, al revers, el nom del Pontífex. Més tard, un segell de tinta va substituir el metàl·lic, tot i que es va continuar utilitzant per als documents més importants.

Cada butlla s'identifica amb les paraules inicials. En aquest cas, *Spes non confundit*, l'esperança no pot defraudar. La Butlla de convocatòria del Jubileu, en la qual s'indiquen les dates d'inici i de final de l'Any sant, acostuma a publicar-se l'any anterior, coincidint amb la solemnitat de l'Ascensió.

En el text de convocatòria per al Jubileu, el papa Francesc ha convidat a transformar els signes dels temps en signes d'esperança, començant per la pau al món. «El pròxim Jubileu serà un Any sant caracteritzat per l'esperança que no declina, l'esperança en Déu. Que ens ajudi també a recuperar la confiança necessària en els vincles interpersonals, en les relacions internacionals, en la promoció de la dignitat de tota persona i en el respecte de la creació», expressa el papa Francesc.

